

Skogssnuvan.

Då' va' en som va' ute o' brände tjära,
o' då kom då' en fru o' gjorde se' så go' o' fin, o' hon
va' så vacker, men tack va' hon ihåli! O' han
slängde tjära på henne, o' hon for ä' i backarna
o' skrek i trätopparna. Han ble' så sjuk, så pros-
ten mätte dit. O' han ble' aldri rikts' mer.

2981

En gång kom då' ett näst fultim-
mer gå'andes, o' då' va' iska, o' den slo' ner. O' då'
for hon naken opp för barkarna o' skrattade.

PK
Luster ned

Olycks Petrus Jansson

Kyrskrivelse till Närken Petrus Petrus Häggberg Vullstena
7.1848 i Smål.

1930

Ja' skulle va' o' passa min lille bror, o'
vi sprang ner mot källaren. Då kom då' upp från gå'en
ett karaktärs utan hästar, o' så va' då' musik. O' så va'
då' ett litet föremål, som hoppade för o' spelade. Sen
vände de o' höjde ner i sjön. O' då' va' närken.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

2981

Närken drar folk i sjön. När smärningar
lekte på en ång, o' då kom då' en vit häst, o' han sa
sig mer. O' ungarna klättrade upp på den en länge nå'.
Men så sa en ä' dom: "Kors i Jesu namn, sicken länge
häst!" Då kastade han ä' dom o' fo ut i sjön.

2981

Kho - Käll.

Han va' en redli' storljin', men sen fick
han sitta på tjurapallen i Jämsö kök. O' där sto' detta
är Källesoda sås!

Han hade en dotter, som va' gift i Fara-
hol, o' hon hade må' sej möck dit opp, o' då' ellade hon
opp sen. Hon hade en liten dotter, o' hon sa': "Mor köllnar
i ryggen i da' o' köllnar opp alla silteschalarna!"